

[Maisted]

skulle gives som skattelettelser. De blev afsat på finansloven i 1983 som et engangsbeløb. Det kunne man ikke gøre på anden måde, da man på det tidspunkt ikke vidste, om forudsætningerne blev opfyldt. Men det er helt sikkert, at de 2,325 mia kr. skulle gives som skattelettelser, som det radikale venstre selvfølgelig også stod bag ved, fordi fremskridtspartiet og det radikale venstre sammen med regeringspartierne udgjorde et flertal her i folketinget, og folketingets formand drog klart den konklusion, da han sagde, at det ændringsforslag blev vedtaget. Alt andet er en form for politisk småvind, hvor man forsøger at komme med andre udlægninger.

Jeg må sige til regeringen, at jeg har lyttet forgæves efter skatteministerens ord om, at selvfølgelig skal disse 2,325 mia kr. indregnes i en bundgrænse eller på en tilsvarende måde, hvilket betyder, at den skattelettelse kører videre i 1984. Man har jo ikke indgået overenskomster for 1983, men man har indgået dem for i hvert fald en 2-årig periode. Det er almindelig logik, og det er sådan, den danske befolkning selvfølgelig har opfattet tingene. Alle andre mærkværdige politiske småfiduser, man forsøger, er simpelt hen uanstændige. Hvis det skulle være tilfældet, kan jeg love hr. Lykketoft, at vi kigger anderledes på, hvordan man indgår aftaler med folk, det være sig regeringen eller det radikale venstre. Jeg har tidligere heroppefra citeret, hvad hr. Niels Helveg Petersen sagde, idet han gav fuldmagt, såfremt regeringen fandt det forsvareligt at gennemføre skattelettelser.

(Kort bemærkning).

Lawaetz (FP):

Jeg forstår godt, at skatteministeren ikke kan kommentere forhandlingerne i de bevægede oktoberdage, idet skatteministeren ikke var med til dem. Men der opstår noget direkte pinligt. På den ene side af bordet sad en statsminister og en finansminister, på den anden side 5 medlemmer af fremskridtspartiets forhandlingsudvalg. Så er det et spørgsmål, hvem der har den bedste hukommelse. Når vi husker ens alle fem, så er der noget, der taler for, at vi har ret. Jeg beklager kun, at der ikke har været tilstrækkelig kommunikation mellem de to øverste ministre i landet og deres grupper. Det har hele tiden ligget i luften, og det sidste løfte, der blev givet den

sidste aften et kvarter i tolv, var 25.000 kr. i bundfradrag på statsskatten fra den 1. januar 1984. Det er overordentlig vigtigt, for hvis skatteministeren starter nede på 20.000 kr. og et eller andet og lægger 1.000 kr. til, så har vi overhovedet ikke fået opfyldt det, vi har aftalt. Der ligger hunden begravet. Vi vil holde på, at vi har ret, og det må vi have.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Niels Helveg Petersen har på intet tidspunkt givet grønt lys for skattelettelser. Jeg vil gerne se det citat. Hvis man vil være så venlig at gå hen og slå op, hvad der skete omkring udskrivningsloven, vil man se, at der i betænkningen fra skatteudvalget tales om, at ministeren for skatter og afgifter har til hensigt at lave skattelettelser. Jeg skrev for det radikale venstre, at vi ville redegøre for vores stilling til skattelettelser i salen. Det har jeg nu citeret 2 gange, og jeg kan godt citere det tredje gang. Hvis man ikke synes, at det er nok, så kan man se, hvad jeg sagde om skattelettelser den 8. oktober 1982, og hvad jeg sagde den 16. oktober: der er på intet tidspunkt givet tilslutning fra det radikale venstre til at gennemføre skattelettelser på 2,3 mia kr. Det med de 25.000 kr. i bundfradrag kan jeg ikke huske at jeg har hørt før i dag.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Hr. Lykketoft har ikke ret i, at fremskridtspartiets indsats ved tredjebehandlingen af lovforslaget om udskrivningsprocenten bestod i at få bundfradraget forhøjet fra 19.100 kr. til 19.200 kr., som det blev sagt.

Forholdet er det, at regeringens oprindelige forslag var en skattefri bundgrænse på 18.700 kr. Ved andenbehandlingen blev der stillet et ændringsforslag om en bundgrænse på 19.100 kr., som blev nedstemt af bl.a. socialdemokratiet og regeringspartierne og det radikale venstre. Situationen forud for tredjebehandlingen var den, at der ville blive vedtaget en skattefri bundgrænse på 18.700 kr., medmindre der blev aftalt noget andet. Fremskridtspartiets indsats medførte, at bundgrænsen på de 18.700 kr. blev stående for kommuneskattens vedkommende, men